

[Kaare Frederiksen.]

er der tale om en modernisering, en skærpelse og en udbygning.

Som man efter det tidligere forløb kunne forvente, spiller betænkelighederne i forbindelse med kriminalisering af grov uagtsomhed ved bedrageri, åger og erhvervelse af fordringer en stor rolle i debatten, og for at tage et udtryk i hr. Gudmes tidligere indlæg op: det gustne overlæg breder sig.

Som man kunne forvente, har man fra modsat side fæstet opmærksomheden ved, at justitsministeren ej heller ved genfremsettelsen har foreslået en generel straffebestemmelse, men har nøjedes med at henvise til den fortsatte debat. Det har ministeren jo. Den indgår stadig væk i debatten.

Vi står over for et vanskeligt spørgsmål. Man kan spørge: hvor langt burde man være nået på det hidtidige retsgrundlag? Hvor langt vil man med de foreslåede ændringer nå, og hvor langt ville man eventuelt kunne nå med en generalklausul i strafferetten?

Jeg skal på mit partis vegne sige, at vi går fordomsfrit ind i en udvalgsbehandling, og at vores standpunkt vil afhænge af dens forløb.

Efter at dette er sagt, må jeg dog alligevel sige, måske mere personligt end egentlig på partiets vegne: vi er alle her i salen enige om målet, og en generel straffeklausul kan vel ikke udelukkes som et middel til at nå dette. Jeg spørger: er erhvervslivet ikke klar over, at der i forretningslivet alt efter forholdene i større eller mindre grad skal tages sociale hensyn? Findes der ikke en standard i de forskellige erhvervsgrøene, som man kunne betegne som god forretningsskik? Mit partis svar må blive en klar tillidserklæring til det danske erhvervsliv. Dette vil nemlig overhovedet ikke blive ramt af de forestående skærper og den foreslåede generalklausul. Ja, man kan vel endda tale om en beskyttelse af det normale erhvervsliv, nemlig derved at den piratagtige erhvervsudfoldelse ikke skal have mulighed for at lægge beslag på den knappe kapital, som det normale og sunde erhvervsliv så hårdt har brug for.

Jeg sagde til indledning, at jeg i en gennemgang af sagen ville lægge vægt på det essentielle, og skulle jeg fremdrage en enkelt ting, så må det blive noget, som har været fremme i debatten tidligere her i salen, nem-

lig professor von Eybens kronik af 8. maj 1973 i Politiken. Den har været nævnt, og jeg mener stadig væk, den bør ligge på folketingets bord.

Jeg skal lige tage et par tanker derfra: at selv den rigtigste og stærkeste formulering kan gå hen og blive et slag i luften, at tilvante juridiske begreber i vore tanker forlenes med en sikkerhed og klarhed, som vanen har skabt, men ikke altid kan opretholdes efter nærmere prøvelse, at lovgiverne, når denne påtænkte lovgivning gennemføres, skylder samfundet en typebestemmelse af, hvad man vil stemple som strafværdigt, også med henblik på „andre handlinger, som man ikke har øje på nu for tiden“.

Jeg slutter med von Eybens afsluttende bemærkning om straffeloven som forbryderens frihedsbrev. Det er jo i overensstemmelse med toner, der har lydt her i salen. Nu vel:

„Det er i orden med dette frihedsbrev, men friheden kunne nok indsnævres noget, uden at det urimeligt begrænser den økonomiske erhvervsfrihed, og uden at vi kommer i strid med hellige principper i strafferetten.“

Hanne Reintoft (DKP):

Ved behandlingen af de tidligere lovforslag understregede vi klart, at vi fandt, det var småforbedringer, og at vi i og for sig stemte for dem med nogen betænkelighed, fordi vi syntes, at virkelig store forbedringer var nødvendige, og det var derfor en skuffelse, at de ikke kom.

Lovforslaget her tager jo også kun sigte på de tilfælde, hvor der foreligger en eller anden form for økonomisk misbrug, der er begået af én aftalepart over for en anden.

Det har som tidligere nævnt en historisk baggrund, men jeg vil igen understrege, at som samfundet har udviklet sig, så er det klart kommet til at fremstå, at disse regler ikke længere yder nogen virkelig samfundsmæssig beskyttelse. De hindrer hverken, at samfundet som helhed undergraves af økonomisk bagmandsvirksomhed — det ved vi jo fra klare eksempler — eller at tredjepart inddrages som offer for to aftaleparters økonomiske foretagender.

Der har udviklet sig en parasitvirksomhed, som har skadet samfundet alvorligt, og som vi burde skride ind over for. Nu hørte